

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Bellegambe è Societate Jesu Theologi,
Enchiridion Theologo Practicum Tripartitum, De Ivbilæo
Ecclesiastico**

Bellegambe, François

Coloniæ Agrippinæ, 1700

Quæst. I. An detur facultas absolvendi ab omnibus peccatis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-42093

SECTIO X.

DE ABSOLUTIONE A PECCATIS

Q UÆST. I. An detur facultas absolvendi ab omnibus peccatis?

RRSP. Affirmative. Patet ex verbis Bullarum.

Hinc I. Datur facultas à casibus Episcopo reservatis, etiamsi in ipsâ Bullâ non exprimeretur, uti expressa fuit in aliquibus. Ethicæ est communis intelligentia Doctorum, & praxis. Pro quo videri possunt Layman l. i. tr. 5. p. 1. c. 7. n. 5. Bordonus 10. I. R. 39. n. 18. Gobat n. 491. & seqq.

II. Datur facultas absolvendi etiam ab heresi, cum ejus exceptio non exprimitur. Aliqui Pontifices eam aliquando exceperunt, aliquando non, etiam iidem, & alii. Quando ergo non excipiunt, censendi sunt dare facultatem absolvendi ab illâ, maximè cum sciant ita doceri & practicari à multis.

224 P. 3. De jubileō extraordinario.

Et ita docet Fillius tr. 8. n. 265.
qui dicit, ita fuisse responsum in sa-
crâ Pœnitentiariâ anno 1616. occa-
sione Jubilæi mense Junio à Paulo
V. concessi; & de quo ipse tunc scri-
bebat Pœnitentiarius, & fungens of-
ficio Responsoris Quæstionibus, ut ip-
se loquitur, *conscientia*; Ita ut ne queat
dubitar idem veritate hujus testimo-
niī.

Affert autem & solidam, prater
alias, suæ responsionis rationem: Quia
id necesse est ad finem recipiendi the-
saurum Indulgentiarum pro omnibus Fi-
delibus: alioqui multi destituti essent
necessariæ facultate ad se disponen-
dum pro ejus receptione.

Eandem sententiam tenent So-
tus, Lorca, Corduba, Farinacius,
& alii benè multi, apud Dianam p. l.
tr. §. R. I, referentem ita fuisse de-
cisum Placentiarum ab Episcopo & In-
quisitore illius Civitatis, Cardinali
Arezzo; item apud Castropalaum to.
4. disp. 4. pu. 3. §. 4. qui & illam cen-
set probabilem; Cardinalem de

Lugo

S. 10. De *Absolutione à peccatis.* 225
Lugo, De *fide disp.* 23. n. 100. qui n.
102. & 103. apertè favet huic senten-
tiæ propter mutationem styli, quo
nunc non habetur expressa exceptio
hæresis, quæ prius aliquando habe-
batur. Censet & probabilissimam
Bonacina, De *Censuris in communi,* q.
3. pu. 1. n. 14. Fagundez, De 2. Eccl.
præc. l. 8. n. 39. valdè probabilem &
securam, citatq; plurimos Theolo-
gos & Canonistas.

Refertur Bossius cum aliis, (apud
Dianam p. 12. tr. de *Conclavi*, R. 19.
proponentem casum consimilem
pro summo Pœnitentiario) afferens,
quod si Pontifices in aliquo Jubilæo
concederent absolutionem ab omni-
bus Casibus Bullæ Cœnæ, casum hæ-
resis tamen excludendo; si poste à
in aliis Jubilæis concedant talem
absolutionem, & casum hæresis
non excludant; videntur illum uti-
que concedere: nam si noluissent,
id explicarent in aliis Jubilæis, ut
fecerant. Nempe & h̄ic valet com-
mune Juris Axioma: *Quando voluit,*

K 5 expressit;

226 P. 3. De Jubilao extraordinario.
expressit; ergo quando non expressit,
non voluit: nam si voluisset, expres-
sisset.

Eandem sententiam absolutè do-
cet Arsdekin P. 3 agens de Jubilao, his
verbis: Datur facultas absolvendi à Ca-
sibus reservatis, etiam in Bullâ Cœnæ:
nec excipitur hæresis, nisi id exprimatur.
Coninck, de Sacram. disp. 14, n. 245.
Credo, ait, omnino eam sententiam (af-
firmantem) esse veram in locis multum
bæresi in fætis, aut iis vicinis, in quibus
alias ejusmodi privilegia essent magnæ ex-
parce inutilia.

Pro eâdem sententiâ firmiter stat
Gobat n. 248. & seq. citans etiam San-
ctarellum, Coronium, Ferdinandum
Hauckium; & iterum n. 469. Et ta-
lis est sensus etiam aliorum Theo-
logorum.

Quod si quis obijciat quædam De-
creta seu Rescripta & Declarationes
quorundam Pontificum, qui signi-
ficaverint non dari potestatem absol-
vendi ab hæresi tempore Jubilai, nisi
exprimatur; responderi poterit,

vel

S. IO. De Absolutione à peccatis. 227

vel de illis non constare authenticè ;
vel intelligenda esse pro iis locis, in
quibus viget sacra Inquisitio. Hic Ca-
sus (ait Emm. Rodriquez Lusitanus,
Sum. p. I. c. 184. n. 2.) commissus est in
foro interiori & exteriori Dominis Inqui-
sitoribus hujus Regni (Lusitaniae) per
Breve particulare.

Sic intelligenda sunt Decreta In-
nocentii X. & Alexandri VII. de
quibus Raymundus Lumbier, Car-
melira Hispanus, Observat. ad Propo-
sit. damnatas, n. 36. & 701. Item Re-
scriptum Innocentii X. 18 Octobris
1652. ad Memoriale Inquisitoris To-
letani, quod sibi legendum præbuif-
se dicit Diana p. 12. rr. de Conclavi R.
25. Vide Gohar, Appendix, quam
ipse, in postremā anno 1681. editio-
ne Operum suorum, addidit ad num.
249. Tract. de Jubilao.

Adverte, quod si exciperetur cri-
men hæresis, non ideo ceuferentur
excepti alii casus, qui reddunt homi-
nem suspectum de hæresi, ut favor,
receptatio, & defensio hæretico-

K 6

rum,

¶ 28. P. 3. De Jubilao extraordinario.
rum , eorum librorum lectio, im-
pressio , & retentio , blasphemia
hæreticalis ; si revera isti casus non
essent conjuncti cum hæresi formalis.
Ita Sanchez in Decal. l. 2. c. 12. n. 12.
idem dicens de schismate , de quo
fuerat locutus num. præced. Henri-
quez, Suarez, Duardus, & alii com-
muniūs , quos citant & sequuntur
Diana p. 1. tr. 5. R. 7. Lugo de Fide disp.
23. n. 105. Gobat n. 250.

Q. 2. An possit quis sapienter
servatis tempore Jubilæi ?

R. 1. Qui primâ hebdomadâ lu-
cratus est Jubilæum , si secundâ in
aliquem casum reservatum incidat ,
poterit ab illo absolvî , saltem si de-
nuò repeatat opera præscripta. Na-
varrus de Jubilao Notab. 23. n. 46. &
47. Henriquez l. 6. c. 16. n. 3. & l. 7.
c. 11 n. 1. addens sic esse in praxi ,
possèque absolvî ab hoc casu , &
reliquis commissis post publicatio-
nem Jubilæi. Ita cum iisdem Emm.
Rodriquez summ. p. 1. c. 184. n. 17.
Regi-